

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **A. K.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 28.12.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 15.10.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 28.12.2015 doplněnou k výzvě soudu se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 č.j. X, jímž zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 15.10.2015, kterým jí byl odňat ode dne 20.11.2015 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 6.10.2015 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.12.2015 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 11.12.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně není nadále invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky*

Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice uvedeného rozpětí, tj. 25%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nezákonné, neboť dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá invaliditě a byl chybně posudkově hodnocen, protože nebylo přihlédnuto ani k věku a možnostem výkonu práce, když není schopna nastoupit na plný úvazek do práce; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí.*)

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 6.10.2015* i ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 11.12.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum zániku invalidity: 6.10.2015, tj. dnem jednání OSSZ; od 24.10.2012 byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 10.2.2016 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. *Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 15.12.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 21.12.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK. Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 19.5.2016* za účasti odborného lékaře z oboru onkologie i žalobkyně. Z obsahu posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona*, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením onkologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po pravostranné mastektomii v r. 2008 pro invazivní duktální karcinom s adjuvantní chemo a radioterapií, po kardiotoxicky komplikované biologické léčbě, na dlouhodobé hormonoterapii; dle vyšetření onkologické kliniky z 27.8.2015 sono prsů a axil bez průkazu ložiskových změn, celotělová scintigrafie skeletu bez přesvědčivých známek

skeletární generalizace onemocnění, zjištěné drobné metabolické odchylky s velkou pravděpodobností benigního, převážně spondylopatického původu; v popředí obtíží velice obtěžující lymfedém LHK, únava, námahová dušnost, snížená výkonnost; beze změny dle kontrolního vyšetření v 02/2016, včetně objektivizace edému LHK; RTG plic z 23.2.2016 s popisem drobné adheze vlevo v hrotu a větší adheze při hrotu srdečním a nad kupulou bránic, nález odpovídající chronickému poškození po cílené radioterapii, v.s. vysvětlující dechové obtíže. PK MPSV proto hodnotila rozdílně od OSSZ a námitkového řízení tíži funkčního postižení, neboť se nejedná o lehké funkční postižení, ale postižení středně těžké zapříčiněné protrahovanou dysfunkcí lymfatického aparátu omezující výkon některých denních aktivit, jedná se o stav po biologické léčbě kardiotoxicky komplikované, o stav s trvající dlouhodobou hormonoterapií, s RTG nálezem sekundárních adhezí odpovídajících chronickému poškození po cílené radioterapii. Komise vyhodnotila ztrátu pracovní schopnosti ve shodě s OSSZ i námitkovým řízením dle kapitoly II., oddílu A, položce 1), nikoliv dle písmene b), ale dle písmene c), přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-45% a komise zvolila dolní hranici rozpětí, tj. 35%, s ohledem na délku remise onemocnění, výsledek sono a scintigrafického vyšetření, stabilizaci kardiologické problematiky po ukončení biologické léčby. Datum změny stupně invalidity komise určila dnem 6.10.2015, kdy byl jednáním OSSZ stanoven její zánik; vzhledem k věku žalobkyně kontrolní lékařskou prohlídku komise neurčila. Komise také uvedla, že žalobkyně není schopna těžší práce s přetěžováním LHK, je schopna lehčí práce bez přetěžování LHK. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno i shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.12.2015* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19.5.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní, i když pro invaliditu prvního stupně od 6.10.2015 nikoli druhého stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 15.10.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní, avšak od 6.10.2015 již pouze pro invaliditu prvního stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí, tj. posudku o invaliditě, na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (25% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní, nikoli při vydání napadeného rozhodnutí žalovanou.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity, i když nadále pro invaliditu prvního stupně a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž

bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j.. 16Ad 163/2015-42 ze dne 22.7.2016, neboť rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní nikoli pro invaliditu druhého stupně, ale pro invaliditu prvního stupně, již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách uplatněných proti rozhodnutí ze dne 15.10.2015.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně však náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. července 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně